

Vaartocht zomer 2014 met Dana en de Kluit (deel 1)

Hennie & @Iwine Berger

Het vaarseizoen ging voor ons vroeg van start, in maart zijn we al op vaart. In oktober 2013 hebben we onze Grouwstervlet 11 meter ingeruild voor een Grouwstervlet 12 meter. Dus extra spannend om met onze nieuwe boot te gaan varen! 26 maart 2014 is het dan zover, na wat proefvaartjes nu echt ingescheept. De nieuwe Kluit geheel ingericht en dan het water op. Ook met Pasen maken we nog een mooi tochtje door Friesland. We laten de Kluit in Grou liggen, want 3 mei vindt het Grouwstervlet weekend plaats bij het zeilcentrum in Grou. Een fantastisch weekend met deze gezellige club mensen. En dan varen we naar de thuishaven De Engel, waar we dinsdag 6 mei hartelijk welkom worden geheten door de havenmeester en een aantal aanwezige leden. We meren af aan een prachtig versierde steiger! Dat vieren we met een drankje en een hapje.

Wij gaan ons opmaken voor een grote tocht, samen met onze vrienden van de Dana, Anneke en Johannes. Vanaf 18 mei gaan we van start voor een tocht naar, in grote lijnen, Maas, Moezel en Rijn. In 2009 hebben wij deze tocht al eens alleen gemaakt, maar het is zeker de moeite waard om deze nog eens te doen, en dan wat andere aanlegplaatsen te bezoeken. En sowieso met 2 boten is het vertrouwd en gezellig varen. In 2012 zijn we, min of meer bij toeval, samen op gevaren naar Berlijn en dit is prima bevallen. In 2013 hebben Dana en Kluit een leuke tocht over de Belgische wateren gemaakt met een klein Frans uitschietertje naar Lille. Vooral een aantal sluizen was een belevenis; de scheep lift van Strepv Thieu overbrugt een hoogteverschil van 73 meter en het Hellend vlak van Ronquières met een verval van 68 meter. Antwerpen, Gent en Brussel zijn prachtige steden om op deze route te bezoeken.

Maar deze reis gaan we zuidelijker. Op 18 mei vaart de Dana om 13.00 uur binnen bij De Engel. Het weerzien wordt hartelijk gevierd en we besluiten deze dag prachtige zonnige dag te benutten om onze mooie omgeving te laten zien aan Anneke en Johannes. We wandelen naar het beeld van Simon Carmiggelt en zijn Tiny die gelukkig weer op het vertrouwde plekje aan de IJssel zitten, lopen naar de Carolinahoeve en nuttigen een heerlijke pannenkoek op het terras. Na afloop doen we nog even De Engelenbak aan om een afscheidsborrel te drinken.

Maandag 19 mei vertrekken we om 9.30 uur, een vertrektijd waar we ons alle vier prima in kunnen vinden tijdens deze trip. Om 13.00 draaien we de Waal op en na een uur liggen we voor de sluis in Weurt. Na het Maas-Waalkanaal zijn we om 15.30 uur op de Maas, een rivier waar we voorlopig op blijven. We leggen de eerste dag op de Mookerplas aan en volgens goede gewoonte gaan we palaveren onder het genot van een versnapering op een van de schepen.

Johannes, schipper van de Dana, is onze reis leider, dit is een verantwoordelijke taak die beproefd is tijdens eerdere reizen samen en waar met uitzondering van Johannes zelf niemand wat aan wil wijzigen. Dus knopen doorhakken laten we aan de reis leider over, in de spraakverwarring wordt reis leider soms verbasterd tot ijszeiler, maar met 28° is dit niet serieus te nemen.

Van Mook naar Venlo, via Wesseem naar Maastricht. In Wesseem liggen we in een haven waar grote woonboten worden verhuurd. Een soort vaartorens, waar je met een heel gezelschap op kunt verblijven. Alles wordt geregeld van ontbijt t/m diner en met een kapitein om je rond te varen. Het zou ons niets lijken.

Vanaf donderdag 22 mei verblijven wij een aantal dagen in Maastricht. Onze laatste Nederlandse haven voorlopig. We genieten van

de stad, kopen en regelen de laatste zaken voordat we het "buitenland" in trekken. Het weer blijft prachtig. We maken een mooie fietstocht, drinken wat bij Buitengoed Slavante, een prachtige plek, vroeger een klooster van de Paters Franciscanen, met mooi uitzicht over de Maas en het Maasdal. Een echte aanrader als je in Maastricht bent, wel even klimmen!

Zondag 25 mei gooien we de trossen weer los, met wederom de zon uitbundig schijnend, deze zal ons de gehele vakantie niet vaak in de steek laten. Om 10.00 uur voor de sluis van Lanaye, veel schepen in de wacht. Met veel manoeuvreerwerk passen we allemaal in de sluis. Wij hebben een makkie, want we worden geschut naast een luxe rondvaartboot geheel voorin deze imposante sluis. Dus we stijgen op ons gemak 13 meter omhoog. Na de schutting moeten we allemaal de bootpapieren laten zien, en worden we geregistreerd. Als we de sluis uitvaren wordt de Dana opgeroepen dat er wat is blijven liggen op het sluiskantoor. Het wordt meegegeven aan een andere boot. Het blijkt een oud vignet te zijn van vorige jaar. Maar toch attent van de sluiswachter.

Het wordt een lange vaardag, want de aanlegplek welke we bedacht hadden, blijkt niets te zijn, dus stomen we door tot Huy. De volgende dag varen we tot Namen, dat is een stad om wat langer te verblijven en het is na ruim een week ook prettig om een wasmachine te laten draaien. Omdat wij eerder hier waren, weten we de wasserette snel weer te vinden. Dinsdag is het matig weer, maar we springen op de fietsen en bezoeken de citadel. Een hele klim. Anneke en ik nemen een tussendoorroute, Hennie en Johannes nemen onze fietsen mee naar boven. Het is geen gelukkige keuze, deze route door de gewelven, want het is spekglad waar we door moeten. We hissen ons naar boven, hoeven nog net niet op de knieën om kruipend bovenaan uit te komen. We bezoeken het parfummuseum en gaan dan in gezwinde spoed in de afdaling naar het

centrum waar we een versterking nuttigen.

Woensdag 28 mei trekken we weer verder. Het weer is nog bewolkt, maar de zon doet een goede poging. De route door de Belgische Ardennen wordt landschappelijk steeds mooier, en de sluisen veelvuldiger. Bij sluis Rivière krijgen we via marifoon door dat de sluis "défaut" is. Frappant detail dat 5 jaar geleden wij bij dezelfde sluis ook een storing hadden. De schippers lopen naar de sluis en nemen waar dat er onderhoud gepleegd wordt, er is een duiker in de kolk bezig. Na ruim een uur kunnen we invaren. Wij hebben inmiddels lekker geluncht met het dure brood uit Namen, wij willen het gewoon lekker vinden want we betaalden er

€ 7,60 voor! Het opeten ervan is ook nog eens erg arbeidsintensief voor de kaken! Als we het restant uiteindelijk voor de eenden in het water gooien, glijden ze er met een grote boog omheen. In Dinant leggen we even aan om een boodschap te doen en varen dan door naar Anseremme. Een mooi haventje of te wel een port de plaisance. We maken een prachtige wandeling naar het dorp en belonen ons zelf met een heerlijke kop koffie en lopen via de Maasoever weer terug naar de haven. Een fantastische omgeving, het koninklijk huis van België blijkt in deze contreien een buitenhuis te bezitten.

Donderdag 29 mei, Hemelvaartsdag begint mistig en met veel dauw, maar belooft een prachtige dag te worden. We varen ons laatste traject in België. Om 12.00 uur zijn we bij de Franse grens. In de sluis van Givet schaffen we ons vaarvignet aan ad € 126,80 voor een maand, moeten onze bootpapieren weer tonen en krijgen de kastjes voor de automatische sluisbediening. We ontmoeten een Canadees uit Quebec, deze heeft een boot gekocht in Frankrijk en verblijft een aantal maanden in dit land, varende door de kanalen. Zo komen we op onze route vaak een internationaal gezelschap tegen. Engelsen, Duitsers, Zwitsers, Australiërs en zelfs varende Fransen uit Parijs (Fransen zijn geen fervente watersporters!)

Na 2 sluisen, bediend door sluispersoneel, mogen we zelf aan de gang met de sluisbediening. We leggen deze dag aan in Fumay. De volgende dag varen we een kleine afstand naar Revin, 13 kilometer maar wel 3 sluisen. Voor de eerste sluis krijgen we een figuurlijke aanvaring met een schipper, die ook met ons wil invaren. De praktijk is dat het relaxter is om met 2 boten in te varen. Omdat de mogelijkheden voor vastleggen beperkt zijn, is het niet aan te raden om opgepakt in zo'n sluis te schutten, zeker als je opgeschut wordt, want het water komt er met donderend geweld in. We houden voet bij stuk, en dat wordt ons niet in dank af genomen.

Bij de sluis van Revin is een storing, dus klimt Alwine de sluistrap op om poolshoogte te nemen. Er dient zich weer een derde boot aan, maar omdat we nu de mogelijkheid hebben om op de wal een lijn te zetten, schuiven we op en pakken alle lijnen aan. Revin is een prachtig haventje met in de nabijheid een uitgebreide supermarché, dus de voorraden kunnen weer aangevuld worden.

Zaterdag 31 mei trekken we weer verder met de zon in de kuip. Na 7 sluisen en 42 kilometer bereiken we Charleville Mézières. De volgende dag, zondag varen we naar Pont à Bar bij de splitsing met het Ardennenkanaal. We varen de 2 sluisen door in dit kanaal om aan te leggen in Pont a Bar om morgenvroeg brandstof in te kunnen nemen.

Uiteindelijk kunnen we deze zondag al brandstof tanken. We besluiten toch om een nachtje hier te blijven. We maken binnen en buiten schoon schip en maken een wandelingetje. Er is hier niet veel te beleven. Tijdens de voorbereidingen voor het eten heb ik het gevoel of we helemaal scheef komen te liggen. Het blijkt niet alleen het gevoel, maar het is werkelijk zo, het water is gezakt en de walkant loopt schuin, de lijnen staan loeistrak. We leggen de landvasten wat ruimer en maken een constructie met dubbele stootwillen, zodat de kimkielen van de schuine walkant af blijven. Deze onverwachte watersverschillen komen vaker voor in de Franse kanalen. We eten gezamenlijk bij ons aan boord, want in de gehele omgeving is geen eettentje te vinden, waar we eigenlijk op gerekend hadden. Maar de couscoussalade wordt met smaak genuttigd.

Wij vervolgen onze tocht de volgende dag. Het prachtige weer blijft in herhaling. Omdat degene die voorop vaart het meest te verduren heeft in de sluisen, wisselen we de volgorde. Wij zijn deze dag aan de beurt om het geweld voorin de sluisen te trotseren. We passeren Sedan en tot en met de sluis van Remilly gaat het prima. Bij de sluis van Mouzon loopt het minder goed af.....

[Wordt vervolgd.](#)

